

Hans van Houwelingen (1957) maakt kunst die iets zegt over de samenleving. Met zijn ingrepen, vaak op reeds bestaande beelden en materialen, brengt hij thema's op een scherpe manier onder de aandacht. Zijn werk is veelal conceptueel en beweegt zich altijd op het snijvlak van kunst, ideologie en politiek.

De Kunst van Waarde:

Dirk Hannema (Batavia 1895-Heino 1984) schreef als gezaghebbend kunstkenner diverse ongesigioneerde kunstwerken onterecht toe aan beroemde kunstenaars; Van Houwelingen schrijft de samenstelling van *De Kunst van Waarde* valselijk toe aan Dirk Hannema, een rebellerende toe-eigening van Hannema's controversiële praktijk als curator. De kunstenaar voegt achteraf nieuwe geschiedenis toe om een toch al beladen kwestie van erfgoed – in plaats van te vereenvoudigen – te compliceren en te overbelasten.

Te zien is een marmeren sculptuur van een tot slaaf gemaakte man, die als de mythologische Atlas vele zakken Surinaamse rijst hoog op zijn schouders torst. Het is een replica van één van de vier pilaren en dragers van een gigantisch grafmonument uit 1669 voor de Venetiaanse doge Giovanni Pesaro in de Santa Maria Gloriosa dei Frari. De zwart marmeren figuur is zowel slaaf van kapitalisme als van de architectuur van deze kerk, typisch voor de perverse alliantie tussen mythologie en kolonialisme.

De Atlas hier draagt geen wereldbol of tombe van de dode doge, maar een hoge stapel echte zakken van het soberste volksvoedsel: rijst. Hij draagt op zijn schouders een economie van koloniale verhoudingen, waarin hedendaagse vormen van slavernij nog altijd voortduren. Hij draagt de last van ordinaire hedendaagse replica met een origineel gouden Rolex om zijn pols. Hij figureert in een ongemakkelijk verhaal, waarin gevoeligheid niet wordt omfloerst maar benadrukt. Verschillende 'waarden' lopen elkaar dan ongemakkelijk voor de voeten. De waarde van volksvoedsel en decadentie van marmer, rijst en goud, nep en echt, origineel en replica, extreme armoede en extreme rijkdom, slavernij en vrijheid, politieke correctheid en koloniaal verleden, Hannema als gastheer en Hannema als charlatan.

De Kunst van Waarde is een 'historische toevoeging': insinuaties die a posteriori (met de kennis van nu) ingrijpen in de geschiedenis om die te besmetten, om ons te belasten met de vraag naar een moreel standpunt waarmee we de vele ethische onderliggers in dit verhaal kunnen verenigen. "Iedere tijd laat een vochtig spoor van moralisme achter op het kunstwerk dat het beschouwt." aldus Van Houwelingen.